

Nr 201.

Av herrar **Kant** och **Johansson** i Brånalt, om ersättning till källarmästaren O. Jönsson för förlust å restaurangrörelse i riksdagshuset.

Vid föregående års riksdag förelåg till behandling en av herrar fullmäktige i riksgäldskontoret till bankoutskottet ställd skrivelse, vari de förnyade sin framställning från år 1919 om ersättning åt källarmästaren Olof Jönsson för den förlust han lidit under den tid, som han förestod restaurationen i riksdagshuset. För denna sin framställning anförde fullmäktige så starka skäl, att bankoutskottet tillstyrkte, att ett belopp av 25,000 kr. skulle som gottgörelse utbetalas till Jönsson, men denna framställning blev med några rösters majoritet vid gemensam votering avslagen. Vid fullmäktiges skrivelse var fogad ett intyg från verkställande direktören i Stockholms allmänna restaurantbolag A. Mild, som finner den av Jönsson angivna förlustsiffran ej vara på något sätt överdriven. Att Jönsson ej på något vis var angelägen att erhålla denna rörelse bevisas bäst därav, att han blev anmodad att söka den, sedan det visat sig, att ingen lämplig sökande anmält sig. Då Jönsson underskrev kontraktet med dess fastställda låga priser, kunde väl ingen ana, att råvarupriserna 1918 skulle stiga till en sådan höjd. Och att förlusten var den uppgivna kan man bäst se därav, att trots de sänkta råvarupriserna men med bibehållna priser å matsedeln Stockholms allm. restaurantbolag under föregående år gjort en avsevärd förlust, som riksgäldskontoret måst ersätta. Men till denna förlust måste läggas det belopp, som utgör skäligen ersättning för kostnaden att hålla silver, linne, servis m. m., vilket Jönsson fått göra, medan den nuvarande innehavaren varit befriad därifrån. Det finnes således starka skäl, som tala för att en ersättning bör utbetalas, och det kan ej vara med billighet och rättvisa överensstämmande, att en enskild person skall bestå maten till riksdagens ledamöter och tjänstemän.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att till källarmästaren O. Jönsson utbetalas, som ersättning för den förlust han lidit å restauranten i riksdagshuset, ett belopp av 25,000 kronor.

Stockholm den 19 januari 1921.

Walter Kant.

Nils Johansson,
Brånalt.
